

Wałcz, 29.11.2019 r.

Pan Burmistrz

Rada Miasta Brwinowa

Po osiemdziesięciu latach od bolesnych wydarzeń mających swój początek 12 grudnia 1939 roku, pragnę na ręce dzisiejszych władz Miasta Brwinowa, nie tylko we własnym imieniu, przestać wyrazi ogromnego uznania i podziękowania dla ówczesnych członków PCK i mieszkańców miasta, a także ich potomnych, za okazaną w tym czasie postawę wobec wysiedleńców z Wielkopolski.

Wspomnianego dnia moją Matkę z pięciorgiem dzieci (ojca aresztowano i w roku 1940 zamordowano) hitlerowcy wyrzucili z domu i, tak jak setki innych mieszkańców Międzychodu, a tysiące Wielkopolan, w mroźne dni wywieźli towarowymi wagonami poza granice dawnej Wielkopolski.

Moją rodzinę, tak jak wiele innych, po krótkim pobycie w Niepokalanowie, 28 grudnia 1939 r. furmankami przewieziono do Brwinowa. Tutaj otoczono nas opieką, zapewniając zakwaterowanie, odzież, naczynia kuchenne i stołowe, pościel i posiłki. Wiele rodzin na jakiś czas wzięło do siebie niektóre osoby. Zrobili to wszyscy mieszkańcy Brwinowa, którzy przecież sami, na skutek działań wojennych i okupacji niemieckiej, znajdowali się w trudnej sytuacji.

Za tę okazaną prawdziwie polską solidarność, o której nie można zapomnieć, jeszcze raz dziękuję.

Jarogniew Skrzypczak

wówczas mieszkaniec Międzychodu